

PODSKALÁK

1.vydání / listopad-prosinec 2024

**Sportovní elita
naší školy**

**Rozhovor s panem
učitelem Dlabalem**

Samet na škole

**Oceánské rezervace a
proč je zřizovat?**

**Je libo žabí
koktejl?**

Slovo šéfredaktora

Milí čtenáři, založit školní časopis byla myšlenka, kterou jsem v sobě uchovávala už od prvního ročníku. A proto mám obrovskou radost, že nastal ten moment, kdy vám mohu představit unikátní první číslo časopisu Podskalák. Společně s celým redakčním týmem jsme se snažili připravit články a rubriky, které pro vás nebudou jen informativní, ale i zábavné, a které vám přiblíží kousek nás – studentů, učitelů a celé školy. Doufáme, že vás naše první vydání zaujme a inspiruje k dalším číslům, která budou jen a jen lepší.

Tamara Macková

Naše redakce

Šéfredaktorka: Tamara Macková

Redakce: Sára Šimková, Dora Hermína Lišková, Tereza Tichotová, Johana Riegerová, Petra Skokanová, Rozálie Fingerová, Ella Dědová, Kuba Studený, Radek Batkovski, Tamara Macková

Korektura: Dora Hermína Lišková

Grafika: Tamara Macková, Rozálie Fingerová, Tereza Tichotová

Autoři komiksu: Kuba Studený a Radek Batkovski

Zdroje fotografií: Ella Dědová, Tereza Tichotová, Canva, Mgr. Zuzana Beňová, Daniel Zemek

Obsah

- 04 Samet na škole**
Jak probíhala připomínka tohoto významného dne na naší škole?
- 07 Oceánské rezervace**
Oceán v sobě skrývá mnohá tajemství. Co vše se pojí s tímto fascinujícím světem a jak ho můžeme chránit?
- 09 Rozhovor s paní učitelkou Koubovou**
Paní učitelku Koubovou známe jako specializovaného technologa. Kde ale pracovala dříve a proč si ji většina spojuje s panem učitelem Raškou?
- 11 Žabí koktejl?!**
Věřili byste tomu, že existuje žabí koktejl? Kde se tato „pochoutka“ dělá a jaký to má vliv na daný organismus?
- 12 Tipy na filmy a hudbu**
Máš dlouhou chvíli, chceš si odpočinout či hledáš inspiraci v oblasti hudby a filmu? Naše rubrika vám poradí, jaké filmy rozhodně stojí za to zhlédnout a jaká píseň je rozhodně dobrá volba.
- 14 Exkurze v Berlíně**
Letošní exkurze do Berlína pod vedením paní učitelky Beňové a Galeové sklídila úspěch. Máme pro vás informace nejen o tom, kde všude naši studenti byli.
- 16 Rozhovor s panem učitelem Dlabalem**
Učitel, kterého asi všichni moc dobře známe. Věděli jste ale, proč učí nebo čemu se rád věnuje?
- 18 O zapomínání**
Fejeton, který vás nejen pobaví, ale se kterým se i většina z vás ztotožní.
- 19 Sportovní elita naší školy**
Přinášíme vám rubriku sportu! Úspěchy, strasti, cíle našich spolužáků v oblasti sportu a mnoho dalšího.
- 23 Rekonstrukce naší školy**
Jistě jste si všimli, že je naše škola jiná. Přemístěné šatní skříňe, hala apod. Proč k těmto úpravám došlo a co se ještě plánuje?
- 26 Schola Pragensis**
I my jsme se, tak jako každý rok, zúčastnily veletrhu středních škol v Praze. Přinášíme vám proto stručný přehled spolu s fotografiemi našich reprezentantů školy.
- 28 Nečekanost na půdě**
Příběh od naší redaktorky plný zvratu a poučení.
- 39 Vánoční recept**
Nevíš co upéct? Zkus se inspirovat receptem z naší redakce.
- 30 Básně+rubrika Pod skálou**
Básně našich studentů spolu s rubrikou, která už brzy přinese mnoho zajímavostí.
- 31 Komiks**

SAMET NA ŠKOLE

Tamara Macková, 4.G

17.listopadu slavíme nejen Den boje za svobodu a demokracii, ale i Mezinárodní den studentstva. Jelikož spadalo letošní datum na neděli, rozhodly se holky, že akci uspořádají 15. listopadu, a tedy v pátek. Jak ale celá akce vznikla? Co vše bylo potřeba udělat a kdo za tím vším stál? To vše se dozvíte v tomto článku!

17

.listopad – den, kdy si připomínáme nejen svobodu a demokracii, ale také odvahu lidí vzepřít se tehdejšímu útlaku. S tímto datem se pojí dva zásadní roky: rok 1939, kdy došlo k uzavření vysokých škol nacisty, a rok 1989, tedy začátek sametové revoluce vyvolané studentskými demonstracemi. Každoročně si tuto událost připomínáme, a letos jsme měli takovou možnost i na naší škole díky hlavním iniciátorkám ze 3.B, Marii Kolářové a Daniele Plachtové.

Od nápadu po realizaci

Marie Kolařová a Daniela Plachtová pravidelně navštěvují Korzo Národní zaštitěné akademií Díky, že můžem, šířící především osvětu o demokracii, svobodě a pádu komunistického režimu. A právě tato organizace jim dala impulz něco podobného zrealizovat i na naší škole.

Před pořádáním celé akce probraly návrhy a představy celého Sametu nejdříve s organizátory a ambasadory akademie, poté bylo třeba oslovit někoho z učitelského sboru, kdo by pomohl rozjet celou akci. Tím vyvoleným byl pan učitel Jašek, pak následovalo vše pořešit s vedením. „Nejvíce nám s tím pomohl pan ředitel Krámek spolu se zástupkyní ředitele Škapovou,“ sdělily holky.

Čas a přípravy

Celá akce trvala zhruba měsíc na zrealizování. Den před akcí zůstaly holky s pár dobrovolníky ve škole do pozdních odpoledních hodin a starali se zde o výzdobu.

Před začátkem výuky u vchodu do již vyzdobené školy rozdávaly holky společně s dobrovolníky ze 3.G trikolóry. Součástí programu byla také píseň Modlitba pro Martu pro pietu 17. listopadu, která zazněla z hlasu reproduktorů o velké přestávce a s nimi proslov a uvedení celého Sametu.

Nejen trikolóry, vyzdobená škola a píseň byly na pořadu dne, součástí programu totiž byl i workshop na téma „Talíř v dobách klimatické změny“, jehož se zúčastnily třídy 2., 3. a 4.B.

PŘEDNÁŠKA
„TALÍŘ V DOBÁCH
KLIMATICKÉ
ZMĚNY“

Oceánské rezervace a proč je zřizovat?

Petra Skokanová, 1.B

I přesto, že oceány využíváme a zkoumáme, a za tu dobu jsme o nich zjistili mnoho, stále skrývají tajemství! V tomto článku se podíváme na jejich charakter, ale hlavně na to, co jim hrozí a jak je můžeme chránit.

Obecná fakta o oceánech

Existuje spousta důležitých faktorů, proč mají oceány pozitivní vliv pro planetu. Jelikož oceány jsou 80 % veškerého života na Zemi, fungují jako domov pro mnoho organismů, a to spoustu z nich ani nemusíme znát. Oceány slouží pro organismy jako zdroj obživy, tím pádem mezi organismy panuje potravní řetězec, který ovlivňuje i nás. Z fyzického hlediska se z oceánů vypařuje voda v rámci koloběhu vody, uvolňuje se tedy i kyslík.

A ten my potřebujeme! Oceány by měly produkovat až polovinu všeho kyslíku na planetě. Velmi důležitou schopností oceánů je také pohlcování oxidu uhličitého atmosféry (až 1/3 z celku), zároveň absorbuje 90 % přebytečného tepla, tím zabraňuje zbytečnému oteplování.

V oceánech fungují i tzv. oceánské fronty. Při jejich narážení na sebe dochází k procesu upwellingu (z angl. vzestup proudění), při němž živiny z hlubin jsou přeneseny k hladině a explozivně se rozrůstá plankton. Plankton je důležitá složka v oceánu - tvoří základní kámen celého potravního řetězce.

VOLNÁ MOŘE

Co jsou to vlastně volná moře? Jedná se o moře za hranicemi území, která jsou pod kontrolou pobřežních států. Patří všem, i těm, co nemají přístup k mořím/oceánům.

Zkrátka patří všem. Volná moře díky kontrole fungují jako vhodná místa pro krmení či rozmnožování vodních organismů. 90 % ryb v těchto místech žije ve ztemnělých oblastech a jejich putování za potravou a vylučování do hlubin přispívají k tzv. biologické pumpě, která snižuje koncentraci skleníkových plynů.

OCEÁNY V OHROŽENÍ!

Lidská činnost se velmi podílí na proměně oceánů. Ať už nadměrným rybolovem, rizikovou těžbou nerostů či ropy nebo okyselením kyselými dešti, které vznikly smíšením vody s oxidy vznikajícími ze spalování. Toto všechno ničí ekosystémy v prostředí. Kdyby takto byla poničena již zmíněná biologická pumpa, teplota by byla o 50 % vyšší a tím by se planeta ještě výrazněji oteplila než teď.

Oceánská rezervace by měla vlastnit účel pro zvýšenou ochranu oceánů.

Na světě funguje několik oceánských rezervací, ale nejsou pod globální úmluvou. Do roku 2030 by měla vzniknout rozsáhlá síť OR (alespoň 30 % jejich rozlohy).

VÝZKUM Z MIT

Při výzkumu bostonské MIT (Massachusettský technologický ústav) mořští biologové prokázali, že se v mořské rezervaci Phoenix Island Area (PIPA) v Tichém oceánu zdržují tučňáci několika druhů. Toto prostředí je pro ně tak bezpečné, že se tu mohou rozmnožovat a přes něj migrovat.

GLOBALNÍ ÚMLUVA O OCEÁNECH (BBJN) A PETICE PRO JEJÍ PODPORU

Smlouva pro globální úmluvu na zřízení oceánských rezervací po větších plochách se již dostavila ke schválení. Teď se už čeká na platnost, ke které bychom se měli uchýlit v roce 2025. Minimálně 60 států musí ratifikovat tuto úmluvu a začít navrhopvat OR.

Společnost Greenpeace Česká republika vytvořila petici s výzvou pro ministra životního prostředí ČR, aby začal spolupracovat s ostatními státy Evropské unie na vytváření rezervací. Petice potřebuje 53 000 podpisů. Aktuálně zbývají necelé 4 tis. podpisů k dokončení.

PŘÍKLADY OR VE SVĚTĚ

Ostrovní stát Kiribati v Mikronésii vyhradil 11 % své rozlohy pro území s omezeným rybolovem kvůli ochraně ekosystémů a celkového života v oceánu, a to i přesto, že hlavním zdrojem ekonomiky na Kiribati je právě rybolov.

Dalším příkladem se považuje Loch Cash Bay ve Skotsku. V této zátocce od roku 2008 existují bezzásahová místa kvůli poškozování mořského dna, kterému předcházela lovení škeblí.

Rozhovor s paní učitelkou Koubovou

Paní učitelku Koubovou známe jako specializovaného technologa. Co ale předcházelo jejímu nástupu na naši školu a proč si ji všichni spojujeme s panem učitelem Raškou? Toto vše se dozvíte v našem rozhovoru!

O Vás je známo, že jste pracovala v cukrovaru. Je to pravda?

Ano, celou dobu po absolvování školy jsem pracovala v cukrovaru v Modřanech, ten už ale nestojí.

Jaká látka vás nejvíc baví učit? Je to čoko hmota?

Ne, čoko hmota to opravdu není. Víte dobře, že je to technologie a že je to teda ta vaše technologie kvasná, i když ji nemám vystudovanou. Studovala jsem totiž na této škole obor Cukr a cukrovinky.

Foto: Ella Dědová, 3. G

Co Vám na tom přijde nejvíce zajímavé?

Řekla bych, že ten proces je zajímavý a oproti třeba cukrovarnictví mi to připadá svým způsobem, nechci říct jednodušší, ale určitě pro vás lépe pochopitelné.

Máte nějaký zážitek z cukrovaru, kde jste pracovala?

Mám, tam jsem tehdy ještě nepracovala, ale měřila diplomku. Bylo to v Břeclavi a vždycky mi někdo ze starých pracovníků či usedlíků říkal, že tam občas vypnou proud. No a přesně to jsem zažila. Protože jsem v noci měřila diplomovou práci a najednou celá fabrika zhasla a ztichla, asi protože vypli proud nebo se ten proud nějak přerušil. No a pak z různých míst začali vybíhat technici a nahazovat či zkrátka kontrolovat, co se stalo.

Myslíte si, že se za tu dobu, co tu učíte škola změnila?

Určitě se změnila, a to k lepšímu, protože jsou k dispozici nové možnosti. Jak po technické stránce, tak i co se týče vybavení. Už jen to, že máme každý svůj počítač je o 100 procent lepší.

Kdy a proč se začalo říkat, že jste sestra profesora Rašky?

Tak vy to víte, protože s Pavlem máme narozeniny ve stejný den. Já mu vždycky říkám „hajzlík o devět let mladší“ (smích). A proč se to začalo říkat? Asi proto, že jsme narozeniny slavili společně, a tak si to lidé prostě mysleli, ale učitelé ne.

Takže prvně studenti?

Prvně samozřejmě studenti, no a pak, protože mi říká ségra a já jemu brácha, tak už z toho důvodu to tak vzniklo.

Radek Batkovsi a Kuba Studený, 4.C

**„Pivo se nepije, ale senzodicky
hodnotí.“**

Žabí koktejl!?

Že jste ještě nikdy neměli žabí koktejl? No to asi nikdo z nás. Pro obyvatele okolí jezera Titicaca to však není nic neobvyklého.

Sára Šimková, 1.B

Posvátná žába

Vodnice posvátná je žába žijící v horách Jižní Ameriky. Vyskytuje se pouze v jezeře Titicaca a jeho přítocích, což ji dělá místním endemitem – vy ji ale můžete vidět v Zoo Praha. Může vážit až kilogram a můžeme ji najít až v hloubce 120 metrů. To je způsobeno hlavně tím, že žáby nemusejí plavat ke hladině proto, aby mohly dýchat. Mají velmi vrásčitou kůži, kterou používají k příjmu kyslíku. Pokud jim dochází dech, stačí, když si poposkočí. Tím naženou vodu mezi kožní záhyby což jim pomůže.

Neobvyklá pochoutka

Domorodci z jezera Titicaca jedli vodnice posvátné od nepaměti, jenže s nárůstem obyvatelstva se zvýšil i nárůst poptávky po tzv. Žabím koktejlu. Jmenuje se Jugo de Rana a údajně by měl pomáhat proti stresu, kocovině, a dokonce by mohl vyléčit i astma. Vyrábí se z masa vodnice posvátné, medu, mrkve, bylinek a dalších přísad co lidé našli kolem jezera. Žádný vědec však nikdy nedokázal, že by koktejl měl nějaké účinky, takže je dost možné, že domorodci zabíjí žáby úplně zbytečně.

Žáby v ohrožení

Jak už bylo řečeno, za úbytek vodnic zčásti může konzumace domorodci, není to ale zdaleka jediná příčina. Velmi jim škodí znečištění jejich přirozeného prostředí odpadními vodami ze zemědělských činností a měst. Dříve byla voda v jezeře pitná, současně je však vysoce kontaminována látkami škodlivými jak pro lidi, tak pro zvířata. Doufejme tedy, že vodnice přežijí.

TIPY NA FILMY

Nudíš se doma, nemůžeš spát nebo si chceš zkrátka pustit dobrý film? Pročti si doporučení z naší redakce a zjisti, který film je právě pro tebe!

Umělec

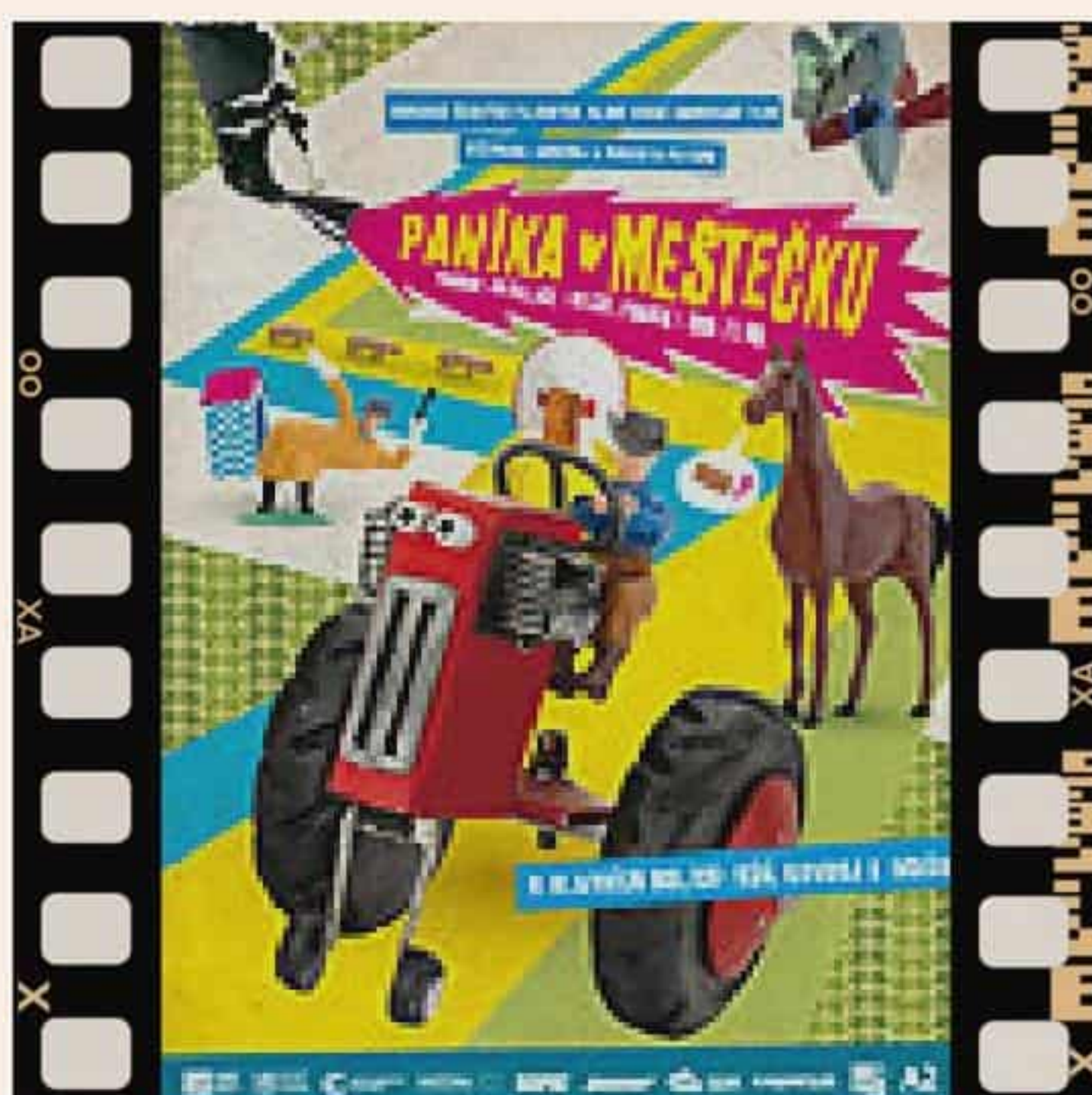
Němý černobílý film, který byl vydán roku 2011, mi připadá jako šílenství a rozhodně nejsem první, kdo si to pomyslel. Takový názor mělo mnoho lidí, když snímek prvně vycházel. Opak se ale ukázal býti pravdou, jelikož toto umělecké dílo pobaví, dojme a mě osobně i nadchne. A ani v tomhle ohledu se názorem tolik neliším, koneckonců Umělec přece vyhrál Oscara za nejlepší film roku.

Rozzum v divočině

Jistě jsou tu i lidé, velcí odpůrci animované tvorby, těm tedy radím dále nečíst. Tenhle snímek totiž ukazuje kouzlo animace. Předkládá dechberoucí způsoby, jak přenést diváky do krás přírody skrze obrazovku vašeho PC, mobilu či televize. Děj samotný je sice trochu banální, ale to, co film sám o sobě ukazuje a předává, je rozhodně něčím, co by nemělo zůstat přehlédnuto.

Panika v městečku

Na rovinu je třeba říct, že tenhle film je šílenství a chaos. A má také velmi specifický humor, který vám buďto nic neřekne, nebo se budete smát, pomalu už ani nebudete vědět čemu. Je to odlehčující snímek se skutečně zajímavým stylem animace. Je to jako dívat se na Lego film, ale s postavičkami ze smíšených setů hraček. Nápady tady nabírají nových a úžasných rozměrů.

Anastazie Probstová, 1.B

Hudební okénko

Rock

Pokud máš rád/a dlouhý, ale dobře vypracovaný rozjezd, který tě připraví na písničku, tak tou správnou volbou je kapela *Nine inch nails*, ztvárňující alternative rock a jejich písně: *The hand that feeds, Every day is exactly the same, Only.*

Máš naopak rád/a klasiku, ale chceš si život trochu zvýraznit elektrickou kytarou spojenou s violoncellem? Zkus *Apocalyptica – Symphonic metal – Pray!, Romance, Beyond time.*

METAL

Pokud pro tebe není klasika, protože je „nudná“ a ty máš raději písničky, kde se něco děje, tak dej šanci tomuhle dobrému a dynamickému skladateli: *Stravinsky – Petrushka, Firebird, Rite of spring.*

Pokud chceš rock, ale spíše klidnější, tak *Arctic monkeys – R U mine, Why'd you only call me when you're high?, Stop the world I wanna get off with you, Knee socks*

Nepohrdneš dobrou elektrickou kytarou s bubny nebo máš rád/a celkově temnou hudbu? Pak bych ti doporučila *Rammstein – Industrial metal – Du hast, Haifisch, Ausländer.*

Dora Lišková, 1.B

Exkurze v Berlíně

Několik studentů se vydalo do Berlína společně s učitelkami Beňovou a Galeovou. Kde všude byli, co se jim líbilo a komentář od jedné z učitelek v tomto článku.

Mezi hlavními místy, která společně navštívili, byla například Braniborská brána, Spolkový sněm, kde se zúčastnili diskuse s poslancem Jörgem Nürnbergerem, Berlínská televizní věž na Alexanderplatz či Rotes Rathaus (Červená radnice).

diskuze s poslancem Jörgem Nürnbergerem

Německý Spolkový sněm

Alexanderplatz, Fernseh turm (Berlínská televizní věž)

Braniborská brána

V následujícím komentáři se dozvíte podrobnější informace o exkurzi, pohled paní učitelky Beňové a další chystané zájezdy.

Co vše jste stihli během výletu do Berlína navštívit a co se studentům zalíbilo nejvíce?

„V Berlíně jsme byli od středy do pátku. Navštívili jsme největší památky, které by studenti měli znát. Viděli jsme Braniborskou bránu, byli jsme ve Spolkovém sněmu, ve kterém jsme měli rozhovor s poslancem Jörgem Nürnbergerem. Prošli jsme si ulici Unter den Linden (Pod Lipami). Viděli jsme nejznámější kostely, televizní věž, Rotes Rathaus (Červenou radnici) a několik dalších památek.“

„Hlavně jsme se tematicky soustředili na památky či muzeum spjaté s připomínkou na Berlínskou zeď, na kterou byla exkurze zaměřena. V muzeu Berlínské zdi studenti dostali za úkol společně zpracovat dokument o tom, co se jim zde líbilo nejvíce, abychom dostali zpětnou vazbu. Neměla jsem pocit, že by studenti měli konkrétně z jedné památky radost, ale obecně se jim podle jejich reakcí celá exkurze líbila, za což jsme byli velmi rádi.“

Plánujete už teď nějaké další zájezdy do Berlína/Německa?

„S paní kolegyní Galeovou plánujeme a realizujeme takovéto exkurze, pokud je to možné. Ten proces zařizování je časově náročný a také se snažíme to pro studenty udělat finančně dostupné. Takže se snažíme jezdit hlavně bez cestovní kanceláře, tudíž si spoustu věcí musíme dohledat a zajišťovat sami.“

„Letos před Vánocemi bude zájezd do Vídně cíleně na vánoční trhy s procházkou po městě. Tento zájezd bude s cestovní kanceláří. Na přelomu února a března proběhne výměnný pobyt se studenty z gymnázia z Hamburku v Praze. Do Hamburku se pojedete také v květnu. Aktuálně bychom rádi zrealizovali další takový výlet „na divoko“, kdy cestovní kancelář mít nebudeme a vše si zajistíme sami. Zatím jsme neprobrali úplně konkrétní detaily, ale během jara by se vše mohlo dále rozvíjet.“

Tereza Tichotová, 2.G

Rozhovor s „největším“ fanouškem Starbucksu na škole

Učitel Dlabal – známe ho jako učitele ekonomických předmětů, například financí, základů ekonomiky nebo ekonomiky. Co ale rád dělá ve volném čase, proč si vybral tuto profesi a je pravda, že chodí výhradně do Starbucks? To a mnohem více se dozvíte v následujících řádcích!

Tamara Macková, 4.G

Učíte na této škole i něco jiného kromě ekonomických předmětů?

Ano, učím ještě informatiku.

Měl jste během tohoto období nějakou zajímavou učitelskou zkušenost?

V podstatě každý den mám nějakou. To je vlastně ten důvod proč tuto práci dělám – kvůli zajímavým zkušenostem se žáky, jelikož každá třída je jiná. Je rozdíl učit na průmyslovce nebo na gymnáziu, kde je to jeden z maturitních předmětů, protože pro každou třídu je předmět jinak zajímavý.

Například kvasná technologie. Po maturitě mohou absolventi začít podnikat, a to se vám to podnikání už jinak učí, když víte, že se vám to hodí, protože si chcete založit pivovar.

Bylo vždy Vaším snem stát se učitelem?

Rozhodně NE. Vzpomínám si, že jsem si říkal, že opravdu nechci učit, že bych to nezvládl.

Co to změnilo?

Změnilo to, když mi při studiu na vysoké škole nabídli místo středoškolského učitele matematiky a informatiky. V té době mě matematika bavila a tohle byla tenkrát zajímavá brigáda. Měl jsem tehdy úvazek, abych všechno zvládl při škole, tak nějakých 8–10 h týdně. Myslím, že jsem nastupoval po bakalářském studiu. .

A tehdy Vás to nadchlo?

Ne.(smích) Tehdy mě to určitě nenadchlo. Bral jsem to jako přivýdělek, ale po vysoké škole mi nabídli, zda tam nechci zůstat na plný pracovní poměr za předpokladu, že si dostuduji doplňkové pedagogické minimum, které bylo na 2 roky. No a když už jsem pro to udělal tolik a měl jsem hotové nějaké přípravy, tenkrát jsem si uvědomil, že se mi asi líbí spolupráce s mladými perspektivními lidmi, tak to byla motivace, která přetrvala dodneška.

Co vás přivedlo k financím?

Na střední škole jsem měl praxi v Komerční bance ve druhém a třetím ročníku, kde jsem zjistil, jak banka funguje a zjistil jsem, že ty banky nabízely spořicí účty, termínové vklady, takže jsme si s kamarády říkali, že by to bylo celkem dobré. No a začátkem století mi v bance řekli, že existují podílové fondy a začal jsem se o to zajímat.

Tenkrát nikdo nevěděl, co je burza, jak se obchoduje, ale v České spořitelně byli poradci, kteří byli ochotni si s Vámi o tom popovídat. No a jak jsem studoval na vysoké škole finance, tak jsem k tomu měl blízko. Byla to také součást mé diplomové práce, takže jsem se o tom snažil zjistit co nejvíce.

Co byste poradil těm, kteří chtějí s investováním začít, ale neví jak?

Poradil bych jim, ať si vyberou nějakého finančního youtubera a projdou si jeho YouTube kanál, třeba když jedou cestou do školy, což považuju za úplně výbornou věc. Ať to poslouchají ve formě podcastu – oni tam popisují, jak začít a čeho se vyvarovat. Můžou to zkusit fiktivně a výhoda je, že dneska můžete investovat v poměrně malých částkách. A i kdybyste o ty peníze přišli, tak to berte jako platbu za to, že jste se něco naučili. Je tu i spousta knih, ale aby to pro mě, jako teenagera bylo uchopitelné, začal bych s těmi youtubery. Je super se taky ptát v nějakých diskuzích. Mraky jich jsou na Discordu, Facebooku...

Je známo, že jste milovník Starbucks. Proč tomu tak je?

O tom jsem už několikrát přemýšlel, proč zrovna Starbucks.... Asi proto, že tam jsou lidé, kteří jsou podobní jako já. Chodí tam pracovat a vytvářet nějakou hodnotu. A tam chodím i já – po škole mám čas projít si zprávy, zjistit, jak třeba vypadají aktuální trhy atd.

A co třeba navštívit nějakou jinou kavárnu?

Chodím hlavně do Starbucks. Zkrátka Starbucks a já.

Krom navštěvování Starbucks, co jiného rád děláte?

Poslouchám hudbu 80.let. Když jsem byl na střední škole, tak jsem poslouchal Modern Talking, dokonce to byla doba, kdy se vrátili na scénu. Dneska je to mix 80.let - Pet Shop Boys, Roxette apod. Jeden čas jsem psal životopisy do jednoho internetového časopisu. Tenkrát si člověk musel něco o tom nastudovat, bavit se s dýdžeji. Byla to nádherná doba.

Tehdy to nebylo o tom www.chatgpt.com, ale opravdu jít za tím člověkem, zeptat se ho proč se dali dohromady apod. Úžasná doba.

Co vás potěší mimo nebo i u žáků?

Tak u žáku mě jednoznačně potěší to, když mají o cokoliv zájem a jsou ochotni o tom diskutovat. Například někdo dělá gymnastiku a dokáže o tom mluvit. Super.

Mimo to mě potěší, když se na podzim zbarvuje listí. Miluju podzim, na ten se těším celý rok. Rád totiž chodím o víkendech fotit pozdní přírodu.

Vy fotíte?

Ano, fotím od té doby, co mám iPhone, takže nějakých 10 let. A hraju šachy, někdy i ve Starbucks. Hraju je od malička, pak jsem měl teenagerskou pauzu a vrátil jsem se k tomu před 2 lety.

Co Vy jako student?

Studoval jsem obchodku a byly předměty, které mě bavily – matematika a nesnášel jsem angličtinu.

**FAILURE
EXPERIENCE
SUCCESS**

O zapomínání

Zapomínání je disciplína, ve které exceluji. Ne snad že bych byl tohoto prokletí strůjcem, spíš se to děje jaksi samo. Klíče, mobil, vlastní soudnost... Znáte to. Bohužel poslední dobou mám dojem, že moje zapomínání dosáhlo vrcholného bodu. Zapomenout si klíče doma? Doba, kdy toto byla má největší noční můra, už je dávno pryč.

Ráno vstanu a v polospánku se sápu po hrnku skávou, jenž jsem si tam předešlý večer prozíravě připravil. Hledám telefon a samozřejmě si nevzpomínám, že jsem si ho včera večer odložil na lednici. Jak se říká, člověk si zvykne na vše, i na to, že se pro něj zapomínání stane životním stylem.

Jednou jsem se sám sebe snažil uklidnit. „Zapomínání je přece normální, ne?“ Následně mi někdo připomněl, že zrovna ten večer mám narozeninovou oslavu. Svoji vlastní. Zjistil jsem to, když mi hosté klepali na dveře, mezitím co já vysedával na gauči v teplácích a přemýšlel, co budu večerět.

Možná je zapomínání vlastně forma sebeobrany. Je poměrně známo, že lidský mozek má tendence uchovávat především dobré vzpomínky a ty špatné mazat. Je to dáno evolučně, když se příroda tímto způsobem snaží v průběhu let ochránit lidskou psychiku. Z toho by šlo usoudit, že můj život asi nebude nic moc, když mě mozek před vším tak urputně brání. Ovšem poměr dobrých a špatných vzpomínek co mám, je zhruba padesát na padesát. Čili bych mé zapomínání klasifikoval spíše jako anomálii, se kterou se pomalu učím žít. Léta se s ní potýkám a ještě potýkat budu. Taky ale možná ne. Ve světě, kde na nás útočí stovky informací, možná mozek selektuje to, co je pro nás opravdu důležité. A tak zapomínám dál. Ve výsledku se tak můžu těšit na nové objevy. Třeba se jednou vzbudím a najdu na lednici ten telefon, co jsem tam včera večer zapomněl.

Slavičínský Jáchym, 4.C

Sportovní elita naší školy

Milí čtenáři, jak už asi víte, škola je někdy vážně dřina. A co potom, když děláte nějaký sport? Věděli jste, že na škole máme mnoho nadaných studentů, kteří zvládají obojí? V této rubrice vám přinášíme rozhovory, zajímavosti a inspirativní příběhy těch, kteří reprezentují nejen sami sebe, ale i naši školu.

Rebeka Wenclová a softball

Finále - Extraliga žen, Joudrs
(Foto: Aneta Šimunková)

Rebeka Wenclová (3.G) se již několik let věnuje softballu na profesionální úrovni. Jak se k němu dostala a jaký největší úspěch doposud zažila? Ptali jsme se na mnohem více...

Mohla bys nám na začátek ve zkratce říct základní informace o softballu?

Hrají dva týmy proti sobě, s tím že v každém týmu musí být minimálně 9 hráčů. Ti se dělí na obranu a útok. Jeden tým je první půlku směny v poli - hřišti a druhý tým chodí na pátku a jejich cílem je oběhnout všechny 4 mety a tím získávají jeden bod. Snaží se oběhnout co nejvíce met, aby získali co nejvyšší počet bodů. Obránci v poli se tomu snaží zamezit tím, že hrají tzv. auty. Když dají 3 auty, tak se týmy mění v pozicích.

Kdy a jak jsi se dostala k softballu?

Díky tomu, že můj brácha začal hrát o rok dříve a já jsem s ním jednou jela na soustředění a začalo mě to bavit, takže další sezónu jsem nastoupila taky. A hraju už od svých 8 let, takže teď to bude 10 let.

Jak moc je softball časově náročný?

V zimní sezóně míváme tréninky 4x týdně 3 hodiny. O víkendech pak máme celodenní soustředění. Takže žádný volný čas... Poté v sezóně, kdy se hrají zápasy, máme 3x týdně 3 hodiny tréninky. Řekla bych, že je to dost časově náročné.

A jak je softball náročný z finanční stránky?

Finančně je to také náročné. Například pátko může stát 10 000 Kč, když je dobrá, tak vydrží na půl sezóny. A nebo rukavice můžou stát 8 000 Kč. Potom příspěvky do klubu nám letos zvýšily na 10 000 Kč (vždy se platí jednou na sezónu).

Jaké jsou časté úrazy u softballu a měla ji ty konkrétně nějaký vážnější úraz?

Hodně typická jsou zranění kolene a ramena, třeba záněty v ramenech. Moje spoluhráčka má teď přetrhané vazy v koleni. A já jsem měla 4 hodně závažná zranění, kdy u 3 jsem musela jít na operaci.

Jaký je váš týmový největší úspěch?

To bude teď, když jsme vyhráli po páté za sebou titul České republiky – v extralize.

Máte s týmem nějaký rituál před zápasem?

Vždy se před zápasem sejdeme o půl hodiny dříve, abychom se uklidnili. A vezmeme si volejbalový míč a jenom si spolu házíme.

Jaká je tvoje oblíbená část zápasu?

Mám nejraději, když jsou zápasy napínavé a do poslední chvíle se neví, kdo vyhraje. Když je například poslední směna a je tam rozhodující pálkař a já jsem v poli, míč letí na mě a jsem to já, kdo může rozhodnout konec hry.

Proč bys někomu doporučila si zvolit právě softball jako svůj koníček?

Hlavně protože je to týmový sport a je tam velká podpora ze strany týmu a celkově softballová komunita je opravdu skvělá.

Rozálie Fingerová, 3. G

Mistrovství světa, Brazílie

Foto: Ella
Dědová, 3. G

Rozhovor s největším judistou na škole?

Kdo je pravděpodobně na naší škole nejúspěšnějším judistou? Jak se k tomuto sportu dostal a proč se mu už závodně nevěnuje? Odpovědi naleznete zde.

Ahoj, tak se nám na začátek představ.

Čau, mé jméno je Štěpán Polnický, jsem ze 4.C a dělám judo

Přesně kvůli tomu jsme tady. Jak dlouho se věnuješ judu a proč?

Judo dělám už patnáct let podle mě. Začal jsem ho dělat, protože mě k tomu přivedl děda, který tvrdil, že bych měl dělat nějaký bojový sport, ale ne takový, kde se dávají rány, ale nějaký, co má za sebou hlubší filozofii.

Máš z něho nějaký úspěch?

Asi bych řekl mistrovství České republiky a pár hodně dobrých míst na mezinárodních turnajích, např. v Maďarsku v Budapešti.

Co chvaty, máš nějaký oblíbený?

Jo, ale nevím, jestli vám to něco řekne, goshi gurumu a ko-uchi-makikomi.

Je pravda, že jsi skončil s judem a teď trénuješ?

Jo, jo, já jsem skončil závodně kvůli tomu, že za prvé mě z toho bolelo tak nějak všechno a měl jsem špatná kolena, a hlavně jsem se chtěl více věnovat studiu, protože to judo je strašně namáhavé na to, si udržet nějakou úroveň. Musíš trénovat minimálně každý den.

Nejnovější rekonstrukce na škole

Letos v létě na škole proběhly hned tři rekonstrukce. Jak probíhaly a zda se naskytly nějaké komplikace, to se dozvíte v řádcích níže.

Jako první bylo potřeba vyměnit povrch a zajistit nový vnější plášť nafukovací venkovní haly. Problém se objevil hned na začátku, kdy se hledala firma na opravu. Některé mluvily o nehorázných finančních částkách, nakonec se našla výhodnější nabídka a s pomocí Magistrátu hlavního města Prahy bylo možné tuto rekonstrukci zrealizovat. Během opravy nastala nemilá situace, kdy ve chvíli, co měla hmota na povrchu ztuhnout, kvůli nepříznivému počasí neztuhla a odplavala. Díky pojištění bylo možné část podlahy znovu opravit a dokončit rekonstrukci.

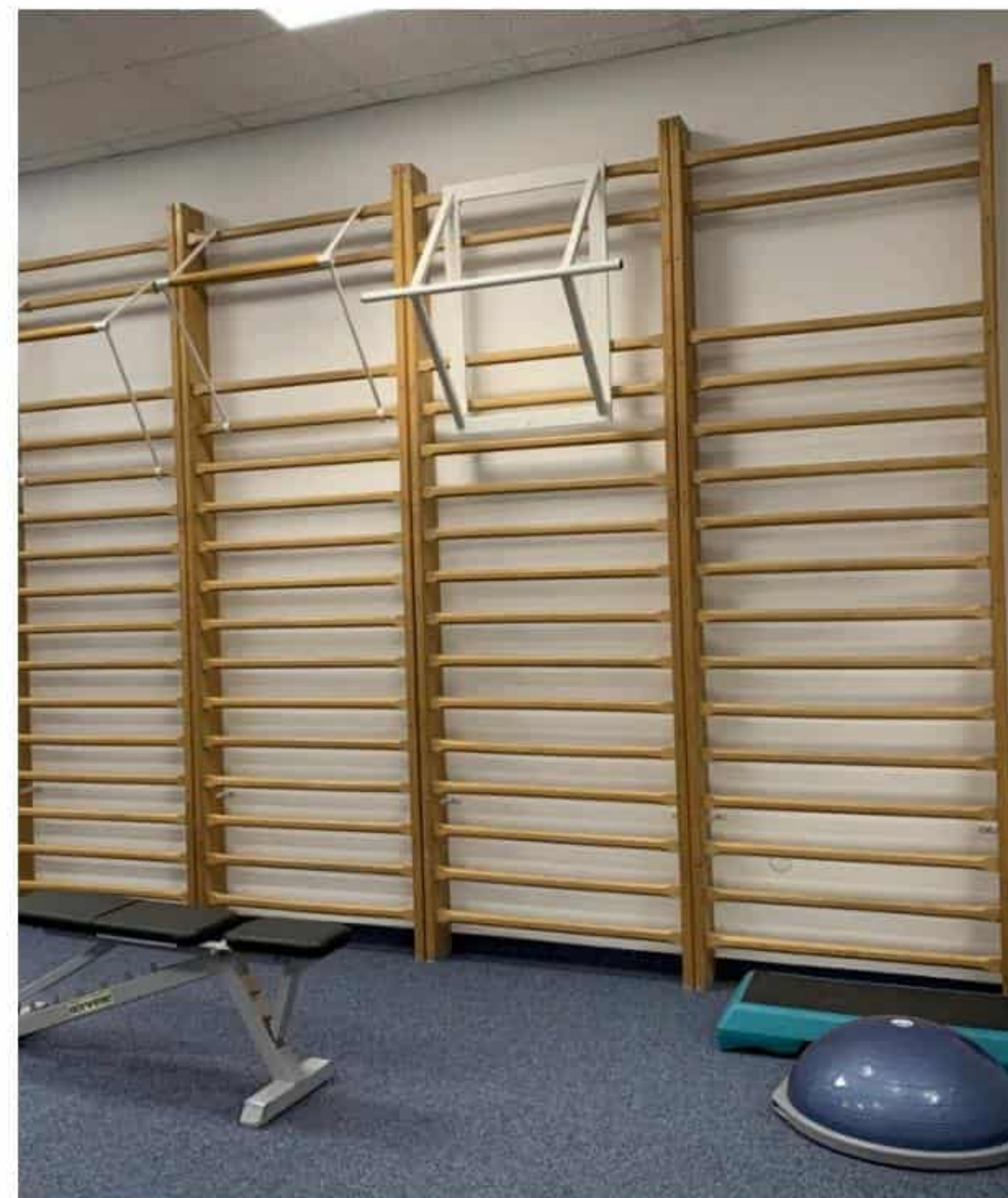
Na škole narůstá stále větší počet tříd, bylo tak třeba zajistit nové šatní skříňky. Zvolil se původní prostor, kde byla posilovna, už jen z toho důvodu, že samotná posilovna potřebovala zmodernizovat. Škola je převážně postavena z nosných zdí, proto není možné stěny probourávat. Jako nový prostor pro posilovnu se tak vybrala jedna z počítačových místností naproti bufetu. Prostorově největší, dříve počítačová místnost, dostala nové obložení, podlahu, koberec, nově se vymalovala a přizpůsobila se k funkci pro posilovnu. V místnosti, kde byla stará posilovna, se vybudovala nová podlaha a nakoupily nové skříňky, aby se do prostoru vešly všechny čtyři třídy ekologie.

Rekonstrukcí prošel i kabinet IT a v budově na Navrátilově ulici byly zrekonstruovány zázemí laboratoře biologie, kde přibyl nový nábytek. Také byla laboratoř vymalována společně s chodbou.

Do budoucna se plánují dvě větší rekonstrukce na Podskalské. Vzhledem ke stáří budovy naše okna netěsní tak, jak by měla, a teplo, které se uvnitř vytvoří, uniká skrze ně. Překážkami pro rekonstrukci je památková zóna na místě školy a oprava v hodnotě přes 60 milionů korun. Druhou záležitostí by byla půdní vestavba školy, která je otázkou ještě větší finanční částky. Vize je postavit převážně jazykové třídy, kabinety a popřípadě laboratoř.

Rozálie Fingerová, 3. G

POSILOVNA:

ELLA DĚDOVÁ, 3. G

ŠATNY:

ELLA DĚDOVÁ, 3. G

PŘED REKONSTRUKCÍ:

ŠKOLNÍ ARCHIV

GRANDIÓZNÍ VÝSLEDEK:

ELLA DĚDOVÁ, 3. G

Schola Pragensis

Tamara Macková. 4.G

2024

Škola Pragensis – největší veletrh středních škol, díky němuž mají studenti možnost dozvědět se něco více a vybrat si tak školu dle svých preferencí. Ani naše škola tu nechyběla a jako minulý rok obsadila stánek číslo 210.

Schola Pragensis je nám všem určitě dobře známá. Je to totiž největší veletrh středních škol v Praze, který je zaměřen převážně na poslední ročníky základní školy a pomáhá jim najít jejich další studijní směr. Koná se každoročně v Kongresovém centru v Praze na Vyšehradě.

Celý veletrh se letos konal od 21.11 až do 23.11. 2024. Přičemž první dva dny jste mohli naše reprezentanty školy vidět již od 8:30 do pozdního odpoledne, tedy do 18h, naopak v sobotu se doba zkrátila na 15h.

Najdete tu stánky s více než stovkou středních škol – od odborných učilišť, průmyslových škol, konzervatoří až po gymnázia či lycea. Všechny tyto školy byly rozmístěny různě po 4 patrech. Náš stánek se nacházel, jako minulý rok, v patře druhém.

„Byla jsem ve čtvrtek a v pátek dopoledne, a to právě chodilo nejvíce těch škol. Zůstala jsem tam do dvou s tím, že tam pak začali chodit rodiče s dětmi, takže to bylo mírnější. Ale furt tam bylo hodně lidí. Nejvíce lidí mělo zájem asi o veterinu, přírodovědné lyceum a gympl.“ sdělila Natu Pešková

Nečekanost na půdě

Nebylo to dlouho, co se Hana nastěhovala do svého prvního domu. Teprve teď ale měla čas trochu uklidit věci, které doteď ležely vkrabicích. Na mobilu si pustila podcast a dala se do toho.

Po dlouhém úklidu se konečně dostala k malým dvířkům na stropě. Otevřela je a nahoru vynesla krabice, které v sobě nic důležitého neměly. Věci, které patří na půdu. Kjejímu překvapení se nahoře jedna krabice už nacházela. Nebyla její. Asi si ji tam zapomenul předchozí majitel. Hana chtěla dokončit úklid a krabice si nevšímat, ale na krabici svítil kužel světla zjediného střešního okna na půdě. Jako by ji snad něco nabádalo, aby krabici otevřela. Tak i udělala. Odložila krabici ve svých rukách a sedla si k přízraku na zemi. Otevřela ji a uvnitř se nacházela jedna jediná koule. Kolem nebyl ani prach. Jen zvláště perfektní fialová koule. Hana ji vytáhla, ale vtu chvíli jí zavolala její kamarádka. Hana kouli bez přemýšlení strčila do kapsy mikiny a zvedla telefon. Její kamarádka se chtěla sejít okamžitě. Hana stejně už byla skoro hotová a zbytek mohla dokončit večer. Proto jí sraz odsouhlasila a vyrazila na metro. Čekání na její linku jí ovšem vyrušila cizí ruka v její kapse! Nemohla reagovat. Tělo se jí zaseklo, a i když něco udělat chtěla, nemohla. Teprve když zloděj i skouli zmizel se mohla opět začít hýbat a normálně dýchat. Nepříjemný pocit se jí držel jako klíště, dokud se neobjevila její dobrá přítelkyně, která se zeptala, co se stalo.

„Někdo mi ukradl takhle velkou kouli, kterou jsem našla na půdě toho svého nového domu!“ vyprskla Hana bez přemýšlení.

Její kamarádka se ale jen rozesmála. Potom, co Hanu uklidnila, že to pravděpodobně stejně nemělo žádnou cenu, šly do kavárny, aby Hana setřásla šok z krádeže.

Hany hrudník postupně opustil příšerný pocit a nakonec se vracela od metra bez strachu.

Večer sjela na matraci na zemi. Její provizorní postel, než se zabydlí. Otevřela notebook a pustila si zprávy.

Moderátorka stála před hořící budovou, kterou se hasiči snažili marně uhasit. Mluvila s mužem, který v ruce přes rukavici svíral objekt, který Hana okamžitě poznala. Fialová koule, ve které se odrážely plameny budovy.

„Ne, bohužel nevíme, z jakého materiálu koule je a nevíme, odkud se sem dostala. Jediné, co zatím víme, je ta bizarní pravda, že kdokoliv má kouli ve svých rukách, má obrovské nutkání ničit. Jak objekty, tak i lidi. Proto kouli zavřeme do sejfu a odvezeme do laboratoře, kde se rozhodne, co s ní.“ Domluvil muž a pohlédl na démonický objekt v rukavici.

Hana okamžitě zprávy vypnula. Zrychlený dech se jí vrátil do normálu a ona usoudila, že dnešní krádež jí vlastně přinesla skoro až dobro, by se dalo říct. Alespoň Hana si to tak vykládala.

Připravovala se na spánek. Chodila po domě s kartáčkem v puse, kontrolovala všechny zámky a elektronické spotřebiče. Pak se vrátila do koupelny. Kartáček jí ale vypadl z ruky a ona pomalu začala couvat, když v umyvadle spatřila lesklou fialovou kouli.

ŠKOLNÍ DOBROTY

Nevíte co upéct tento rok a klasické cukroví vás už nebaví? Zkuste toto makové linecké s rumovou polevou

U nás doma každý rok na Vánoce zkusíme nové cukroví. Tenhle rok to jsou tyhle makové linecké stromečky s rumovou polevou a bílým sypáním. Rum a mák se za mě skvěle hodí k sobě tak proč je nezkombinovat. Spojené je máme višňovou domácí marmeládou. Rumová poleva je jednoduchá, tak tu máte recept na těsto, které budeme péct asi deset minut, do té doby než mají stromečky zlaté růžky.

RECEPT

220 g hl. šp. mouky
/dala jsem letos 110 špaldové
a 110 pšeničné/, 60 g cukru
moučky, 90 g ml. máku, 150
g másla, 1 žloutek, 1 lžíce
rumu

Johana Riegerová, 1.B

Básně našich studentů aneb kreativní duše na naší škole

Jiné sny, stejná cesta

Mnoho oborů a mnoho cest.
Teamsy plné souborů a přijde
test.

Zvládneme to, jsem si jist.
Sepišme to, otoč list.

Jde o to nevzdat se úsměvu.
Společně pracujme a docílíme
úspěchu.

Držme si palce, budme tým.
Na cestě vzhůru za snem svým.

Pro ty, co zde pilně studují.
Pro ty, co zde budoucnost
budují.

Přestávka končí a jdeme do
další hodiny.

Jsme přece členi Podskalské
rodiny. **Fanda Hošek, 4.G**

**Poděl se i ty o
svou báseň!**

Napiš nám na instagram

Zrcadla

Kapky noci hladí tváře,
osobnost té druhé káže.

Říkej tohle, dělej tamto,
nic nezvládáš, nevzdávej to.

Ve dne sni a v noci vzlykej,
tomu klaň se, tomu tykej.

Oči promni, ústa umlč,
o druhé straně radši pomlč.

Aneta Koubíčková, 4.G

Pod Skálou!!!

historiky, trapasy a peprnosti z naší školy

Máš příhodu z naší školy, se kterou se s námi chceš podělit? Přihodilo se ti někdy něco vtipného až snad trapného, co doteď nikdo neví? A nebo víš něco, co my ostatní ne?

Svěř se nám buďto osobně do zpráv našeho Instagramu **@casopis_podskalak** a nebo anonymně na **Tellonymu** v biu. A kdo ví, možná právě tvoje historka se objeví v příštím vydání!

PS: Vše bude zveřejněno anonymně, ale pokud budeš chtít, tvé jméno se objeví!

náš Instagram

Riká se, že tady
v lese mizí lidi.

Taky se mluví
o odměně.

Hm...

Odměna?

To zní zajímavě,
jsem pro každé dobro-
družství. A odměna
zní taky dobře.
Tak jdeme

Počkejte

Celý den a
pořád nic.
To se mi nějak
hezdá.

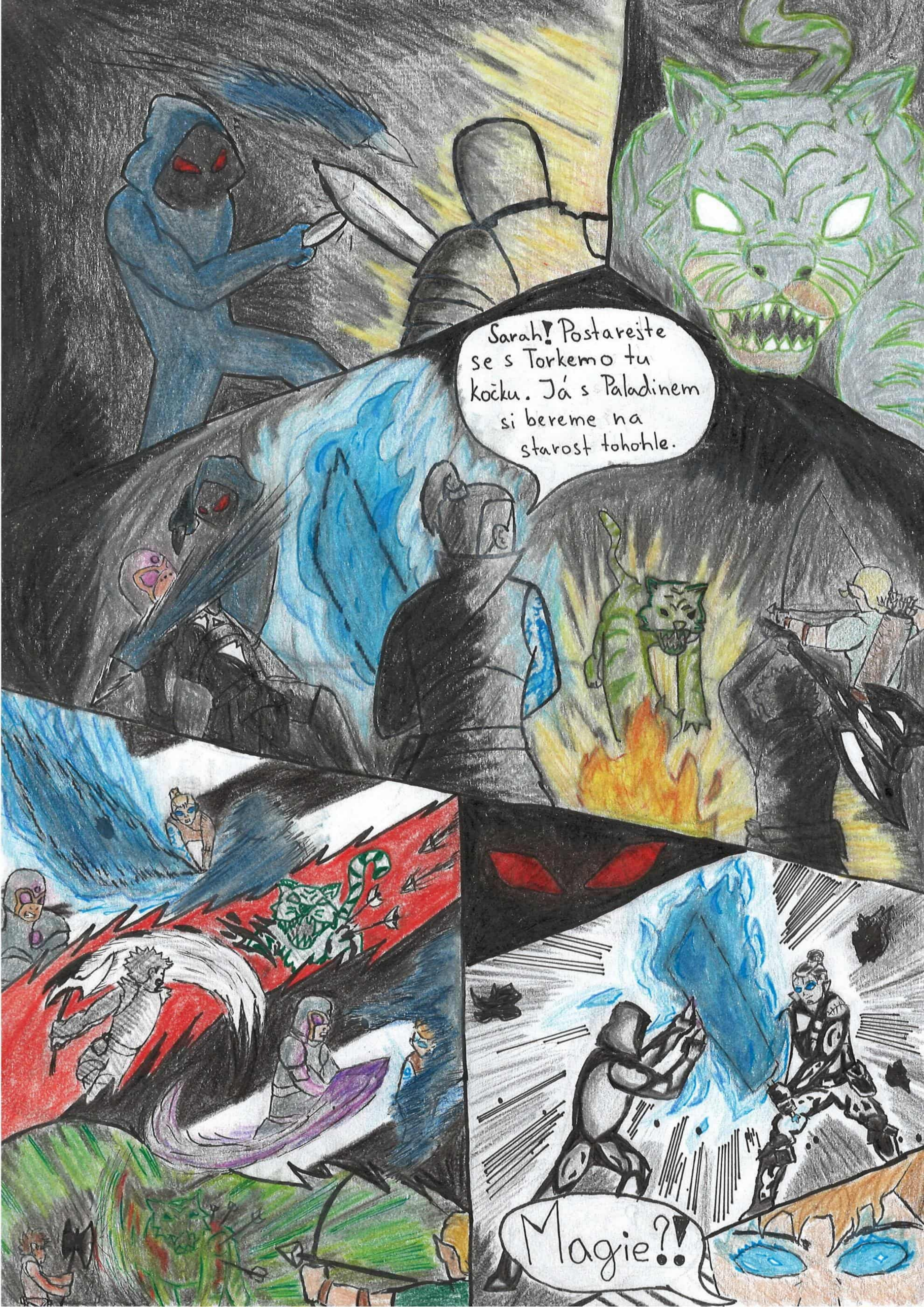
Neboj zlo
se vždycky
najde.

Zlato taky.

POOR

PRASK

Sarah! Postarejste se s Torkemo tu kočku. Já s Paladinem si bereme na starost tohohle.

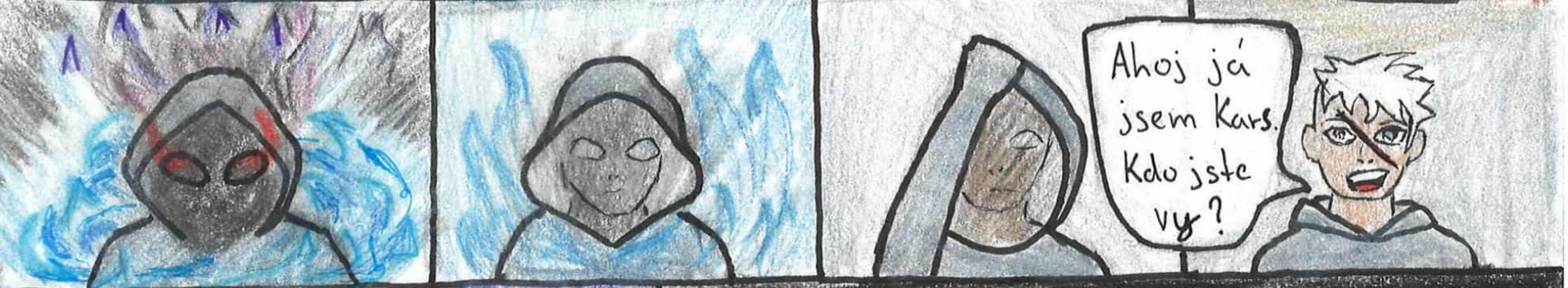
Magie?!

Počkej, asi je posedlý zlem.

Dobře, ale co s tím máme dělat?

Můžu něco zkusit...

Ahoj já jsem Kars. Kdo jste vy?

Já jsem Lens. Tohle je Paladin Sarah a Turk.

Čau!

Těší mě

Nařad. Co ta kočka, patří k tobě?

Jo, můj mazek, neboj teď už vám neublíží. Děkuju za záchranu.

Jak se ti to vůbec stalo?

Pokračování příště...